

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 365. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218340904448/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

- bin og Marcel Raymond. *Bibliothèque de la Pléiade* (1959) bd 1 s. 233) – en romersk Kardinal; ej identificeret.
- 242 *Det tabte Paradis*: titlen ændret fra *Sang af en Vejfarende* (se f.eks. udkast og usign. renskrift i notesbog 34). Den hentyder evt. til John Miltons dobbeltværk *Paradise Lost* (1667) og *Paradise Regained* (1671). – *Et Skærsommer-Eventyr*: måske hentydning til Shakespeares komedie *A Midsummer Night's Dream* (1600). – *Vandringmand*: genkendes fra *Sommer* (SC:SL II 79). – *Keruben* vogtede indgangen til paradiset have (1. Mos. 3, 24).
- 243 *dæk Disk*: jf. s. 264, 278 og *Tronpræsident* (SC:SL IX 127). – *Tryner*: jf. *Odysseen X* (Kirke, der omskaber Odysseus' mænd til svin) og *Livets Kermesse* (SC:SL IV 65). – *beded*: jagtede; evt. allusion til *Odysseen X*, vers 156-184.
- 244 *Saa toge de (. . .)*: folkevisen *Den talende Strengelæg* behandler et internationalt motiv (ses også i *Grimms eventyr: Der sngende Knochen*), af to søstre foretrækker bejlerne den yngste, som den ældste derfor drukner i havet. Spillemand finder det ilanddrevne lig og laver instrumenter af dets dele. Da de spiller til den ældste søsters bryllup, robes mordet, og hun henrettes. *Danmarks gamle Folkeviser* nr 95 har 18 opskrifter, men her nævnes harpen ikke. E.G. Geijer og A.A. Afzelius. *Svenska folkevisor* 3. udg. (Uppsala, 1957-60) indeholder 2 opskrifter, som nævner harpen, der dannes af moens bryst, fingre og hår. – *Visestumpen* s. 244 synes at stamme fra en af de sv eller ty. opskrifter i da. oversættelse.
- 247 *Min Mand* -: Se Efterskrift og Litteraturliste.
- 248 *Kastellet*: formentlig fæstningsanlægget langs Genuas ostl bygrænse, nær Stazione Orientale. – *Henrik fra Holberg*: i Hs komedier hedder tjeneren, den mandlige intrigemager, ofte Henrik. – *il campo santo*: kirkegård, anlagt 1867 lidt uden for Genua, med størstlede gravmøler og en rotunde m. marmorsøjler.
- 250 *Nervi*: badeby 11 km ø. f. Genua
- 254 *Epitafieme*: gravskrifterne
- 255 *Drik ikke med mig i Vin (. . .)*: jf. »Drink to me only with thine eyes . . . » af Ben Jonson, 1616. – *Garden, der dør (. . .)*: *La gamle meurt et ne se rend pas* er tillagt general Pierre Cambronne (1770-1842) under slaget v. Waterloo 1815.
- 262 *Den talende Harpe*: se n.l.s. 244 – *Sanpierdarena*: Sampierdarena/San Pier d'Arena
- 263 *Poseidon*: gr. navn for havets gud P. var modsat Zeus en urolig, vild naturgud. Har hos Homer tilnavnet *Jordrysteren*. – *Skylla og Karybdis*: i *Odysseen XII* skildres O.'s sejlads gn. et snævert sund ml. to høje klipper. Den sofarende har valget ml. at blive opslugt af uhyret S., der bor i en hule i den ene af klipperne, eller af hvirvlen C. v. den anden. – *Aeneas*: rom. sagnhelt, kendt fra Vergils (70-19 fKr) *Aeneiden*, der beskriver hans omflakken på havet efter Trojas undergang, indtil han omsider nåede Italiens fastland. Siden erobrede han Latium og grundlagde dermed Romerriget. – *Æ.* optræder også i *Iliaden*, men hverken her eller i *Aeneiden*